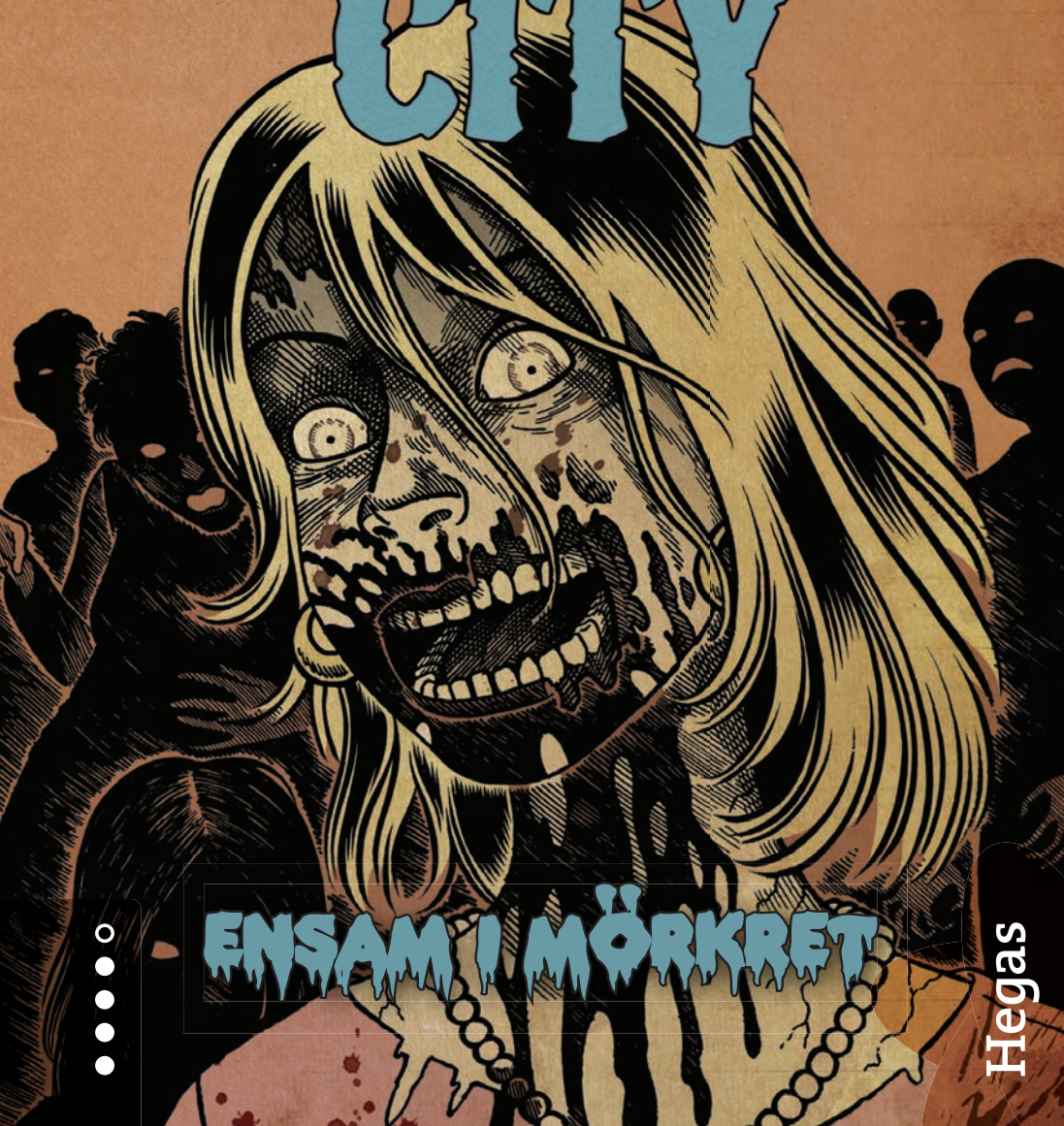

BENNI BØDKER

ZOMBIE CITY

ENSAM I MÖRKRET

Hegas

Benni Bødker

ZOMBIE CITY

Ensam i mörkret

Bok 2

Illustrerad av Simon Bukhave

Översatt av Marie Helleday Ekwurtzel

Hegas

1. ENSAM

En kula genom huvudet. Eller en pil.
Krille vet vad som krävs för att överleva.

Man ska krossa huvudet på dem. Inget annat fungerar när man vill döda en zombie.

– Lättare sagt än gjort, viskar han.

Så mycket har han redan lärt sig. En zombie kan vara smart. Nästan lika smart som en riktig människa. I varje fall om den inte har varit zombie så länge.

Man blir förvandlad när man smittas av en zombie. Om man blir biten. Eller sårad. Det räcker med en enda liten skråma. Sen är man färdig.

Man kanske inte ens märker det. Inte förrän efter ett tag. Förvandlingen tar lång tid.

Kroppen ruttnar medan man lever.

Krille ryser när han tänker på det. Det måste vara det värsta.

Folk vet fortfarande vem de är. De kommer ihåg sina familjer. De minns sitt liv och sina vänner. Men samtidigt förvandlas de till levande döda.

En dag vaknar de upp. De är hungriga. De måste ha något att äta. Men de är inte sugna på mat. Inte vanlig mat.

De vet att bara en enda sak kan mätta deras hunger: människokött. De har blivit zombier.

Och det är inte bara kroppen som ruttnar. Hjärnan ruttnar också. De blir dummare och dummare. Långsamma. Lätta att slå ihjäl.

Till slut faller de isär. Om de stöter emot något kan ett ben ramla av. Om man drar i en arm så åker den av.

Hjärnan rinner ut ur deras huvuden som en tunn gröt.

Krille ryser igen.

Han sitter helt stilla i mörkret. Han håller ett stearinljus i handen.

Men han vågar inte tända det. Han är rädd för att de ska se ljuset. Att det ska synas under springan i dörren. Att de blir ännu mer uppjagade.

Han kan höra dem därute. De krafsar på dörren. Saliven från deras munnar droppar ner på marken.

De är hungriga. Och de vet att han gömmer sig härinne. De känner lukten av honom. Lukten av färskt människokött.

Krille tar ett djupt andetag. Sen börjar han räkna ner.

– 50, 49, 48 ...

Han räknar ner medan han sitter i
mörkret.

Dörren framför honom är av järn. Den
är tjock. En gång var den omöjlig att
bryta sig igenom.

Men nu är den gammal. Rostig.
Den kommer inte att hålla för alltid.
Zombierna därute sparkar och slår.

Krille hör dörren knaka. Den ger snart
efter.

De är många. Alldeles för många.
Snart lyckas de.

De kommer ta sönder dörren. Och då
är det ute med honom.

– 40, 39, 38 ...

2. DE DÖDAS LAND

Krilles hjärta slår hårt. Han fortsätter räkna ner. Han viskar när han räknar. Vågar knappt andas.

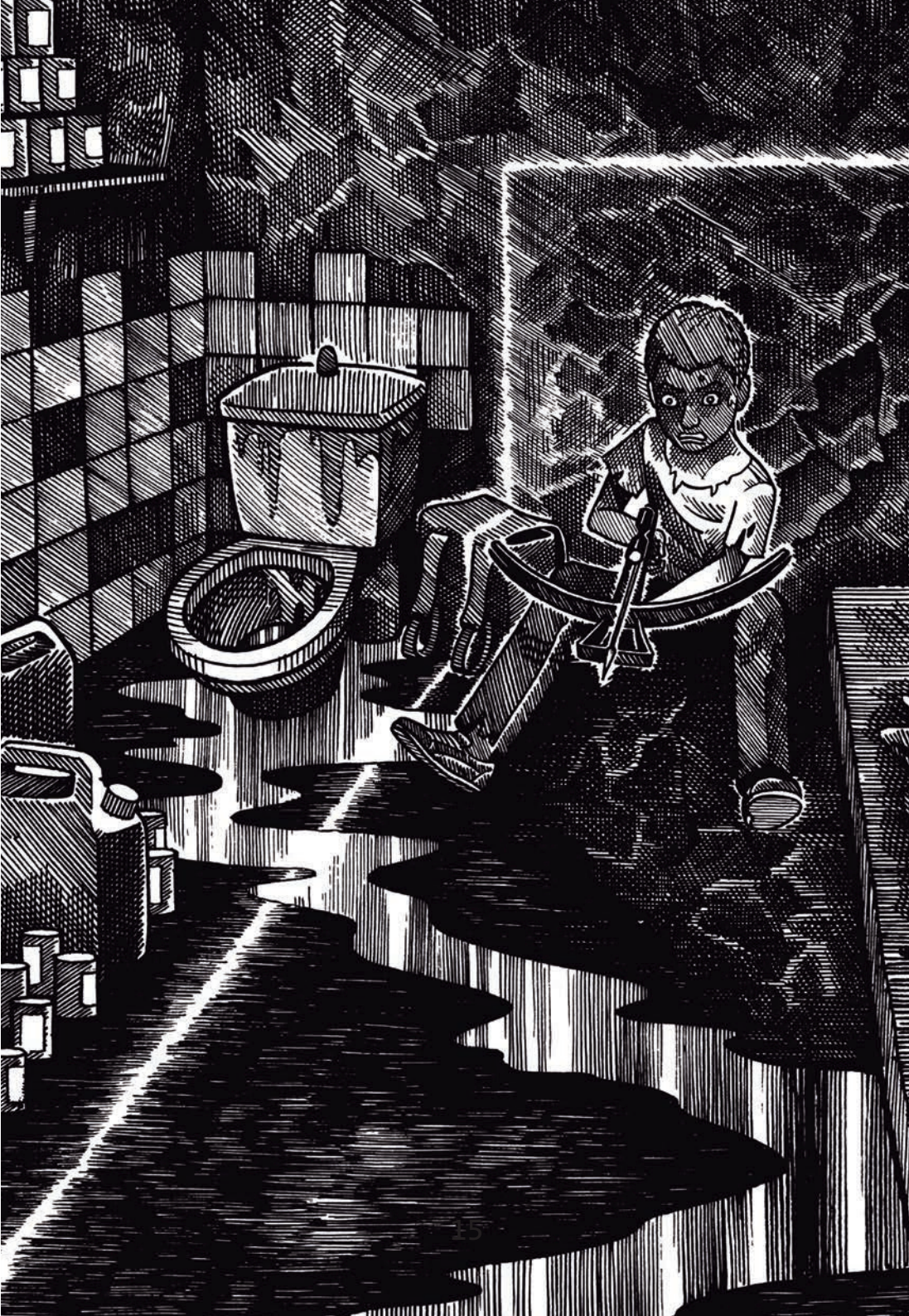
Kanske ger de upp. Kanske glömmer de honom om han är helt tyst. Går vidare. Letar efter något annat byte.

Men han vågar inte tro på det.

Luften härinne är tung och fuktig. Det finns ingen ström längre. Inget ljus. Så är det i hela staden.

Allt är kaos. Allt har gått sönder.

Men hans ögon har vant sig vid mörkret. I väskan har han sina pilar. Och händerna griper om armborstet. Det är hans enda vapen.

Krille är ensam. Han gömmer sig i en bunker.
Han har mat. Han har sitt armborst. Han tror
han är säker. Men de är alldeles för många.
Det är för många levande döda. Snart har de
slagit in dörren till bunkern ...

**KROPPEN
RUTTAR MEDAN
MAN LEVER**

Art nr 431857

ISBN 978-91-7543-185-7

www.hegas.se

Hegas

